

פני מי התורה, מיד תהיה גאלה. זהו שפתוב ויאמר אלהים יהי אור.

וישלחוהו ה' אלהים מיד המשיח שהוא בגן עדן, שנאמר בו וישלחוהו ה' אלהים מגן עדן, מהעדות שלו. ולמה? לעבד את האדמה, שהיא השכינה. משום זה וישלחוהו. מיד שיצא משם, וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים, שהם משיח בן דוד ומשיח בן אפרים, שמושכים את רוח המשיח, שנאמר בו ורוח אלהים. זה שיל"ה, אותו שנאמר בו ואצלתי מן הרוח אשר עליך. שפך עולה מש"ה שיל"ה בחשבון.

וישכן מקדם, שהקדים שילה לשניהם, כדי שיהיה מרחפת על פני המים של התורה, והגאלה בו תלויה, והרי פרושה ואת להט החרב המתהפכת. מיד תהיה בידו מטה. ומי הוא? מטטרו"ן, שמתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה. ועוד מטה, זו השכינה המתחוננה. ואם זכו ישראל - מטה כלפי חסד לימין, ויצאו ברחמים, ואם לא - מטה כלפי חובה לצד הגבורה, ששם הנחש אל אחר, שמבקש לשפך דם, ויהרג המשיח ורבים מישראל.

ומשום זה נאמר (רות) חי ה' שכבי עד הבקר, שהוא הבקר של אברהם שיהיה מטה כלפי חסד. ומשום זה, ואת להט החרב המתהפכת, והכל לשמר את דרך עץ החיים, שהיא התורה, שנאמר בה עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא התורה שבעל פה. אם זכה האדם - היא סם חיים שלו, ואם לא - היא מתהפכת לו לסם המות. והרי פרושה בעלי המשנה כך, כמו שהמטה שמתהפך ממטה לנחש

יהא פּרְקָנָא. הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם א' א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר.

וישלחוהו ה' אלהים (שם ג' כג), מיד משיחא דאיהו בגנתא דעדן דאתמר ביה וישלחוהו ה' אלהים מגן עדן. מעדות דילה. ואמאי לעבד את האדמה, דאיהי שכינתא, בגין דא וישלחוהו. מיד דיפוק מתמן וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים, דאנון משיח בן דוד ומשיח בן אפרים דמשכא רוחא דמשיחא, דאתמר ביה ורוח אלהים, דא שילה, ההוא דאתמר ביה (במדבר יא יז) ואצלתי מן הרוח אשר עליך. דהכי סליק משה שילה בחשבון.

וישכן מקדם דאקדים שילה לתרויהו, בגין דיהא מרחפת על אנפי מיא דאורייתא, ופרקנא ביה תליא, והא אוקמוה ואת להט החרב המתהפכת, מיד יהא בידה מטה ומאי ניהו מטטרו"ן, דאתהפך ממטה לנחש, ומנחש למטה. ועוד מטה דא שכינתא תתאה, ואם זכו ישראל, מטה כלפי חסד לימינא ויפקון ברחמי. ואם לאו, מטה כלפי חובה לסטרא דגבורה, דתמן נחש אל אחר דתבע לשפך דמא, ויתקטיל משיחא וסגיאין מישראל.

ובגין דא אתמר (רות ג' יג) חי ה' שכבי עד הבקר, דאיהו בקר דאברהם דיהא מטה כלפי חסד. ובגין דא ואת להט החרב המתהפכת. וכלא לשמר את דרך עץ החיים, דאיהי אורייתא. דאתמר בה (משלי ג' יח) עץ חיים היא למחזיקים בה. ואיהי אורייתא שבעל פה. אי זכה בר נש, איהי סם חיים דילה. ואם לאו, היא מתהפכת ליה לסם המות. והא אוקמוה מארי מתניתין הכי, פגונא דמטה דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה. ובזמנא ההוא